N°. 530. DE GRONDWET. 1855.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . *f* 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . „ 5.50.

WOENSDAG 7 FEBRUARIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beursteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . *f* 0.
Voor elken regel meer. . . . . „ 0.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van *f* 1, het zegel regt daaronder begrepen.

De leening voor het aanbouwen van twee vleugels bij het Badhuis op Scheveningen uitgeschreven, vindt zoo veel bijval — wij hebben het gister geschreven — dat nu reeds voor veertien duizend guldens van de honderd en twaalf zijn ingeschreven.

Om zóó ver te komen, heeft men den interest, die uitgeloofd is, van 3 op 3½, en van 3½ nu weder op 4 procent moeten brengen.

Zijn wij goed ingelicht, dan zijn de ingeschreven veertien duizend guldens grootendeels genomen door aannemers en verdere personen, die bij den aanbouw regtstreeks belang hebben.

Maar als de sympathie voor de leening zóó blijft toenemen, zou 't dan niet voorzigtig zijn, dat men het Gemeentebestuur herinnerde aan de wet van 3 September 1807, „*sur le taux de l'intérêt de l'argent?*"

Zoo ligt, om het pleizier te hebben, twee nieuwe vleugels bij het Badhuis te zien verrijzen, zou men, vergetende dat die Fransche Wet nog *in vigueur* is, „woekerwinsten" aan de deelnemers kunnen uitloven.

De Kölnische Zeitung bevat een brief uit Weenen, onder dagteekening van 2 Februarij jl., waarin de volgende, voor ons Vaderland allergewigtigste tijding wordt medegedeeld:

„Het dagblad de *Corriere Italiano*, dat alhier verschijnt, behelst heden de belangrijke tijding, dat het „Koningrijk der Nederlanden met Frankrijk en Engeland een of- en defensief verbond heeft gesloten; het „kan ook niet ontkend worden, dat de Nederlandsche „gezant bij dit Hof, de Baron VAN HEECKEREN, op „de soirée, die eergisteravond bij den Franschen gezant, „den Baron VAN BOURQUENEY, plaats had, zooveel „oplettendheid en voorkomendheid van den kant van „den heer VAN BOURQUENEY werd bewezen, dat het „algemeen de aandacht trok. Men gaat zelfs zoover, „dat men beweert, dat de heer VAN HEECKEREN heden „persoonlijk de tijding van den *Corriere Italiano* heeft „bevestigd. Wordt deze gelukkige uitslag later bewaarheid, dan moet men het in ieder geval aan het „verstandige beleid van dien diplomaat alhier danken, „die van het begin van de Russisch-Turksche verwikkeling af met buitengewonen ijver het daarheen trachtte „te brengen, om de Nederlanden zijne plaats in het „groote Europesche verbond te verzekeren en den „tegenstand van den heer VAN HALL te overwinnen. „Nadat hem dit gelukt was, zou de Baron VAN HEECKEREN — zooals het gerucht in goed onderrigte „kringen alhier zegt — eerlang de portefeuille van het „Departement van Buitenlandsche Zaken overnemen, „dat voor den heer VAN HALL buitendien reeds bij „vele gelegenheden zeer verbitterd werd."

„Ik geef u deze tijding, zoo als ze mij zelf werd „medegedeeld, doch vind daarvan de omstandigheid „reeds zeer opvallend, dat dit hoogst belangrijk feit „van *hier* en *niet uit Parijs* werd medegedeeld, alwaar „men toch meer redenen had, deze nieuwe overwinning der staatkunde van de Westersche Mogendheden „te verkondigen. Dit alleen doet reeds zeer grooten „twijfel over de geloofwaardigheid daarvan ontstaan."

Het is niet onaardig.

Is *Weenen* thans het hoofdpunt, waar onze politiek, met betrekking tot het buitenland, moet worden geregeld?

Wij herinneren ons eene, in der tijd bekend geworden Nota, mede aan *Oostenrijk* toegezonden, waarin onze gezindheid tot handhaving der neutraliteit werd betuigd, toen Oostenrijk nog geheel *buiten* het geschil was.

Thans zou te *Weenen* eene handeling zijn volbragt, geheel van „tegenovergestelde rigting"?

Wie heeft den brief uit *Weenen* naar *Keulen* geschreven, van waar de inhoud onmiddellijk de aandacht der Nederlanders moest trekken?

De heer VAN HEECKEREN?

Gewis niet. Maar wie dan?

Over *Weenen* en *Keulen* naar *Nederland!*

„De tegenstand" van den heer VAN HALL zou zijn „*overwonnen*".

Overwonnen! De tegenstand?

Inderdaad?

De *Nieuwe Rotterdamsche Courant*, naar aanleiding van, dezer dagen publiek gemaakte stukken, de zaak van GIBSON besprekende, geeft als haar gevoelen te kennen, dat onze Regering zich moet blijven maintineren op het eenig vaste standpunt, namelijk: *dat de regter uitspraak heeft gedaan* (welke uitspraak op de wet en de instructie van het feit berusten), en dat, derhalve, geene vreemde mogendheid het regt heeft om te eischen, dat wij de uitspraken onzer regterlijke magt verloochenen.

Wij zijn het, omtrent dit hoofdpunt, *volkomen eens* met onzen geachten Rotterdamschen confrère. Er is een vonnis, en dat vonnis moet geëerbiedigd worden, ook al ware het een *mal-jugé*. Dat is niet een gevoelen *eerst nu* door ons ontwikkeld; maar door ons voorgestaan van het eerste oogenblik, dat wij de zaak van GIBSON ter openbare behandeling rijp achtten. Zoo schreven wij reeds den 2 Sept. 1854 (No. 396) het volgende:

Ieder weet, wat met Gibson is voorgevallen. Eerst door den Raad van Justitie te Batavia *vrijgesproken*, werd hij later door het Hoog Geregtshof van Nederlandsch Indië schuldig verklaard aan hoog verraad, en dien ten gevolge *veroordeeld* „tot de straf „van confinement in een tuchthuis voor den tijd van twaalf achtereenvolgende jaren, voorafgegaan door een half uur tentoon„stelling onder de galg, en opgevolgd door altijddurende verbanning uit Nederl. Indië." Wij zullen gewis niet treden in eene beoordeeling dier vonnissen, ten einde te onderzoeken of de vrijspraak meer gegrond was dan de veroordeeling; want dat is eene regtskundige, van de zaak zelve onafhankelijke quaestie. Eene enkele, in deze echter hoogst gewigtige omstandigheid, mogen we niet onopgemerkt laten. De verschillende uitkomst namelijk van het onderzoek, door de beide regterlijke collegiën ingesteld, is alleen het gevolg geweest van een verschil van meening *over een regtskundig vraagstuk*: beide collegiën hebben daarentegen erkend, dat *de schuld* van Gibson wettig en overtuigend is gebleken; beiden hebben als wettig en bewezen aangenomen, dat het plan van Gibson was „om het gezag der Ne„derlanders op Palembang gewelddadig omver te werpen." Er mag dus, redelijkerwijs, geen twijfel bestaan omtrent de voornemens, die Gibson heeft gekoesterd; de vraag, welke der beide regterlijke collegiën de strafwet het best heeft toegepast, doet daartoe niets af. Bovendien, het Hoog Geregtshof was volkomen in zijne bevoegdheid om het vonnis van den Raad van Justitie in revisie te casseren en op nieuw regt te spreken. Zelfs dan, wanneer de hoogste uitspraak een *mal jugé* daarstelde — hetgeen wij volstrekt niet beweren — behoort zij *geëerbiedigd en uitgevoerd te worden.*

De omstandigheid nu, dat de schuld van Gibson door twee regterlijke collegiën erkend is, te zijn wettiglijk en overtuigend bewezen, kan waarlijk, alleen op het bloote beweren dat hem onregt geschied ware, *geene sympathie doen opwekken jegens hem, die getracht heeft het Nederlandsch gezag in Indië te ondermijnen.* De althans blijkens de bekende stukken, naar alle vormen der wet veroordeelde Gibson, kan des te minder aanspraak maken op die sympathie, wanneer men overweegt, dat hij — op eene zonderlinge wijs uit de gevangenis ontsnapt, hetgeen nog wel nadere opheldering zal behoeven — in Nederland verschijnt, als het ware onder het oog des Konings, in wiens naam hij toch in Indie veroordeeld is geworden. Dat Gibson in Amerika getracht heeft, hemel en aarde te bewegen en daarin is geslaagd, is niet moeijelijk te verklaren. Minder gemakkelijk is evenwel de oplossing der vraag — en wij zullen voorzigtigheidshalve ons daaraan niet wagen — hoe de Amerikaansche Regering zich de zaak van een, op wettige wijs veroordeelden heeft kunnen aantrekken? Ook bij haar toch *zal de eerbied, aan de uitspraak des regters verschuldigd, staan aangeschreven als de hoeksteen, waarop de orde in elke beschaafde maatschappij is opgetrokken.*

Wij hebben, evenmin als de *N. R. Courant*, ooit sympathie voor GIBSON gevoeld: het tegendeel is waar. En nimmer kwam het in ons op te zijn van het gevoelen, dat de Regering moest loslaten het beginsel: „*dat zij niet kon toelaten de beoordeeling van een „vonnis, door een wettigen regter uitgesproken.*"

Maar hetgeen wij, in de zaak van GIBSON, of berispelijk vonden of meenden, dat opheldering eischte, was:

dat de heer VAN HALL, door eene onverklaarbare onvoorzigtigheid, de tegenpartij documenten in de handen speelde, die haar (althans schijnbaar) gronden geven tot aandrang van haren eisch, doordien zij schijnt bekend te zijn geworden met den administratieven loop der zaak, die voor haar, veeleer *geheim* had behooren te blijven;

dat, terwijl onze Regering van eene buitenlandsche Mogendheid, eerbied vordert voor de regterlijke uitspraken „*in naam des Konings*" uitgesproken, diezelfde regering gedoogde, dat de uitspraak *in ons eigen land* als met voeten werd getreden; want in de residentie des Konings, in societeiten en gezelschappen, ja zelfs in een diplomatiek karakter (gelijk nu overtuigend uit een der gepubliceerde depêches is gebleken) laat men vrijelijk optreden den man, die in de gevangenis zijne straf behoorde te ondergaan.

Waartoe de zaak van GIBSON, *onafhankelijk* van de weigering om aan Amerika's eischen toe te geven, ons behoorde te leiden, was voorts (zie no. 425, 6 Oct. 1854), naar onze meening, het opzettelijk onderzoek van de hoogst gewigtige vraag: „of de reg„terlijke magt in Indië inderdaad, zoo als van de „zijde van Amerika wordt beweerd, *slechts is een „werktuig van 't Gouvernement*; en dus, of het wanbe„stuur van ons koloniaal regeringstelsel de schuld „draagt van de geheele verwikkeling, die alsdan de „voorbode van nog moeijelijker positien worden kan?"

Naar onze meening moest het gebeurde met GIBSON ons aansporen, om de regterlijke magt in Indie tot eene onafhankelijke magt te verheffen, opdat voortaan elke twijfel omtrent den invloed, dien *de regering* op hare uitspraken kon hebben, evenzeer ophielde als dit het geval is ten aanzien van de uitspraak van den regter in ons Vaderland; omdat wij anders, onophoudelijk, en steeds in grootere moeijelijkheden zouden geraken.

Hetgeen, in de laatste plaats, ons bevreemdde, was het onlangs bekend maken van de sluiting van een tractaat met Amerika tot toelating van consuls in onze Kolonien. Dat feit schijnt met de Gibsons-quaestie in verband te staan; en is dit zoo, dan treft onze afkeuring niet, gelijk zij nimmer heeft getroffen, *het volhouden* van de weigering om aan Gibson's eischen toe te geven, *maar het verlaten van dat eenig goede standpunt* en het *smoren der quaestie*, door, ten gevolge van het verleenen van eene *concessie* en 't opgeven van een steeds volgehouden *stelsel*, welligt de eer en de waardigheid des lands op het spel te zetten.

Staat het genoemde tractaat in *geen* verband tot de zaak van GIBSON, dan komt het ons voor, dat, zoolang Amerika niet voor goed van zijne eischen ten deze had afgezien, onze Regering, in allen gevalle, niet had behooren te verleenen aan Amerika, *het eerst van allen*, datgene waartoe te vergeefs, gedurende zoo veel tijds, van andere kanten was aangedrongen.

Ons oordeel over de geheele zaak liep, derhalve, van het eerste oogenblik af, niet over de zaak zelve; maar over de min gepaste en min bekwame wijs, waarop zij, in verband met hetgeen onze nationale eer het regt had te eischen, door den heer VAN HALL werd behandeld.

Aangenaam zou het *ons* zijn, indien de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* kon goedvinden, nu ook haar oordeel te willen mededeelen over de door ons aangevoerde punten. Immers het is niet *over de zaak*, maar *over de wijze, waarop zij is behandeld*, dat de Volksvertegenwoordiging geroepen kan worden, haar votum uit te brengen.

Als een staaltje in welken geest door de *„tegenovergestelde rigting”* op de naleving der wetten wordt aangedrongen, in verband met de roeping van het Ministerie, om de meerdere zelfstandigheid der gemeenten te bevorderen, deelen wij het slot mede eener circulaire van den 30sten Januarij 1855, uitgevaardigd door den Staatsraad commissaris des Konings, aan de Burgemeesters der gemeenten in de provincie *Zuid-Holland*, betreffende de toekenning van premiën voor gedood en vertoond schadelijk gedierte:

„Ter handhaving der Wet en ter voorkoming, dat de „schatkist niet ten onregte worde bezwaard, heb ik de „eer UEd. te verzoeken om geene premiën voor ge„dood en vertoond schadelijk gedierte toe te kennen, „dan overeenkomstig de Wet, *waarbij ik tevens de „opmerking moet voegen, dat bij afwijzing der verevening „van eenig premiemandaat, UEd. voor het door den „Ontvanger der Registratie daarop betaalde geldelijk „bedrag* AANSPRAKELIJK BLIJFT.”

Art. 30 van de jagtwet laat aan het hoofd van het bestuur der gemeente de beslissing over, „wanneer *hij* de omstandigheden *voldoende bewezen acht*;” maar *nu* wordt de Burgemeester gecontroleerd, of hij wel van het viervoetig gedierte den neus en van de vogels de beide pooten behoorlijk heeft afgesneden en dan kan nog, als de eene of andere bureaulist begrijpt, dat het premiemandaat niet mag worden verevend, de premie worden gebragt ten laste van den Burgemeester, die tot de uitbetaling, overeenkomstig de wet, heeft gemagtigd.

Op die wijze wordt thans de zelfstandigheid der hoofden van de gemeentebesturen geeerbiedigd.

En wat zal daarvan het gevolg zijn? *Of* dat de Burgemeesters haiverig worden, premien toe te staan, en dan gaat het doel der wet verloren; *of* dat het gezag der Hooge Regering afstuit op den onwil der Burgemeesters, om de aansprakelijkheid te erkennen en der regterlijke magt, om tot vergoeding der premie te veroordeelen.

Wat wordt dat programma van 26 April 1858 toch strikt nageleefd!

Een paar zinsneden uit *de Nederlander* mogen niet onbeantwoord blijven. Zij zegt in No. 1414:

„De *sympathie voor de Roomsch-Catholieken* is bij velen met de *regtstreeksche verkiezingen* gelijktijdig geweest.

„Niet aan iedereen is het vergund ons na te zeggen: Nooit hebben wij de Roomschen, toen ze *zwak* waren, *verdrukt*; toen ze *magtig* werden, *gevleid*.”

Wat de constitutionnele partij betreft, komen wij *tegen* die zinsneden op.

Om met de laatste te beginnen: Wie heeft ooit de Roomsch-Catholieken meer het volle genot der burgerlijke en burgerschaps-regten betwist, dan die staatkundige partij, waarvan de anti-revolutionnairen zich de *christelijk-historische* noemen? Was het niet juist de Hervormde Kerk, *als heerschende Kerk*, die de godsdienstige en staatkundige vrijheden niet gunnen of toestaan kon aan de Protestantsche dissenters, veel minder aan Roomsch-Catholieken of Israëlieten? Is datzelfde beginsel niet vooral in strijd gekomen met de constitutionnele beginselen, toen men in de regtstreeksche verkiezingen een middel moest zoeken, om eene *betere Volksvertegenwoordiging* te verkrijgen?

Het tijdvak der heerschende Kerk in Nederland was voor de Roomsch-Catholieken een tijdperk van druk, waar het de uitoefening of het bezit van staatkundige regten betrof; maar *onder* dien druk zijn zij *sterk* geworden, en het lag in den aard der zaak, daar zij zich aan handel en nijverheid wijden, was die druk de voorname oorzaak van een aanwas in voorspoed, welvaart of vermogen, die thans wordt opgemerkt.

Geen wonder, dat waar het vrijheid van godsdienst, onderwijs en vereeniging gold, de Roomsch-Catholieken sympathie betoonden voor allen, die zich ter verkrijging van die vrijheid in de bres stelden: en dus ook voor de constitutionnele partij, gelijk die sympathie ook gebleken is voor de *Afgescheidenen*, die in een gelijk lot deelden.

Het kon niet anders, of de *regtstreeksche verkiezingen* moesten *in de eerste plaats* eene voordeelige strekking hebben voor die gedeelten der Natie, wier politieke minderjarigheid ook nog bleef voortduren, *ondanks* den constitutionnelen regeringsvorm.

Behoeft men het dan wel met zooveel ophef en als met verbazing telkens te herhalen, dat er, ten aanzien van sommige punten, sympathie bestaat tusschen de Roomsch-Catholieke partij, die *ook voor zich* gelijkheid van regten verlangt, en de constitutionnele, die de gelijkheid *voor allen* wil hebben toegepast?

En was het ook niet aan dezelfde oorzaak toe te schrijven, dat er tijden kwamen, waarop ook de *afgescheidenen* aan die beide partijen de hand reikten?

Wij keeren het vraagpunt zelfs om:

Aan het onderhouden der sympathie, of liever van die zucht tot zamenwerking, die uit overéénstemming van behoefte en belang voortvloeit, en zich telkens schijnt te openbaren, waar het de wettelijke regeling van armwezen en onderwijs betrof, kan, welligt, voor de anti-revolutionnairen het karakter van *vleijerij* jegens de R. Catholieken worden ontzegd.

Maar heeft wel ooit de heer Groen, regtstreeks of zijdelings, medegewerkt, dat, bijv. bij de verkiezingen voor de Tweede Kamer, de Provinciale Staten of de Gemeenteraden, met der daad, de keuze van een R. Catholiek bevorderd werd? Zou het tegendeel niet veeleer bewijsbaar zijn? Werd niet altijd, zoo er van het regt der R. Catholieken sprake was, als in een adem op het ultramontanisme gewezen?

Neen; het regterlijk bewijs kan niet geleverd worden, dat „de Roomschen, toen ze *zwak* waren, door de anti„revolutionnaire partij zijn *verdrukt*”; maar zou het mogelijk zijn, door zulke verklaringen als *de Nederlander* doet, de *traditionele antipathiën* weg te vagen, waaraan niet zeldzaam in dat blad wordt herinnerd?

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Eindelijk schijnt de ministeriële crisis ten einde. In eene telegrafische depêche uit Londen wordt gemeld, dat aan lord Palmerston definitief de taak opgedragen is om een ministerie zamen te stellen. Volgens de *Times* zou er alle waarschijnlijkheid bestaan, dat de edele lord hierin slaagt.

Wij achten het niet onbelangrijk, bij deze gelegenheid eens na te gaan de orde en den duur der verschillende kabinetten, welke elkander in Groot-Brittanie sedert de bill van hervorming van 1832 hebben opgevolgd.

Het ministerie van graaf Grey bleef aan het bewind van 1830 tot 1834 en mogt gemelde parlementaire hervorming doen zegevieren. Toen lord Grey in 1834 zijn ontslag nam werd het whig-ministerie gewijzigd en lord Melbourne verheven tot de betrekking van eersten lord der schatkist.

In de maand November van hetzelfde jaar ontsloeg Koning Willem IV dat ministerie en deed Robert Peel uit Rome ontbieden, welke staatsman zich toen aldaar bevond. Hem werd de taak opgedragen om een kabinet van gematigde behoudslieden te vormen. Maar dit kabinet werd in de maand April 1835 omvergeworpen en lord Melbourne nam toen weder de teugels van het bewind in handen.

Dit tweede ministerie Melbourne duurde van de maand April 1835, tot de maand Augustus 1841, dat is dus meer dan zes jaar, zonder te tellen eene week tusschen-regering in 1839, toen de eerste lord der schatkist zijn ontslag nam, en aan het bewind trad op de weigering van sir R. Peel om een ministerie te vormen, en zulks, omdat de Koningin niet wilde bewilligen in het ontslag van twee staatsdames, welke onder het vorig ministerie waren benoemd.

In de zomer van 1841 werden de whigs twee malen geslagen door twee parlementen, welke elkander opvolgden en sir R. Peel vormde toen het ministerie, dat het beginsel van *free trade* deed zegevieren, doch werd in 1846 door zijne tegenstanders, de protectionnisten, omvergeworpen.

Lord John Russell, bragt toen de whigs in het ministerie en hield ze daarin tot in 1852, een tijdstip toen de afstemming der bill op de militie hen tot den aftogt dwong. Toen kwam het kabinet Derby aan het roer van staat, en duurde negen maanden. Het werd den dag vóór Kersmis omvergeworpen, en vervangen door het ministerie van coalitie van lord Aberdeen. Dit is een weinig meer dan twee jaren aan het bewind gebleven.

De drie ministerien, welke het langst duurden waren dat van lord Melbourne, hetwelk meer dan zes jaren stand hield, van Robert Peel, dat vijf jaren duurde, en van lord John Russell, dat zes jaren heeft bestaan.

Gedurende een tijdvak van 20 jaren (1834—1854) deed de regering drie malen een beroep op het land door ontbinding der kamer: Robert Peel met gelukkig gevolg in 1834; lord Melbourne in 1841 om eene meerderheid van 100 stemmen tegen zich vereenigd te zien en lord Derby in 1852, om, ten gevolge van buitenlandsche verwikkelingen, eene dergelijke, schoon minder belangrijke, nederlaag te lijden.

Te Londen is de bevolking zeer gedrukt; en te Parijs vertoonde zich juist een tegenovergesteld verschijnsel. Algemeen sprak men van vrede, en zag men vrede in het verschiet.

De Fransche *Moniteur* meldt, dat de heer Baroche, president van den raad van State, minister van financien ad interim benoemd is tot grootkruis van het legioen van eer.

Tusschen den heer Drouyn de Lhuys en den Noord-Amerikaanschen gezant is zekere verkoeling ontstaan.

Uit Sebastopol wordt van den 25 Jan. berigt, dat generaal Ulrich met Fransche versterkings-troepen voor de vesting aangekomen is, dat de weêrsgesteldheid niets te wenschen overlaat en de troepen eene onverflaauwde geestdrift aan den dag leggen.

Het officiële blad logenstraft de door verschillende bladen medegedeelde tijding, dat afzonderlijke gevolmagtigden naar Weenen zullen worden gezonden, om over den vrede te onderhandelen. Wat Frankrijk betreft, zegt de *Moniteur*, dat de Keizer te zeer te vrede is over baron de Bourqueney, zijn gezant te Weenen, dan dat hij niet volkomen gerust zich op dien staatsman kan verlaten, welke omstandigheden zich ook mogen voordoen.

Uit Petersburg wordt, onder dagteekening van 4 Febr. gemeld, dat, volgens een leger-berigt van vorst Menchikoff, er geene verandering in den staat van zaken is gekomen.

Van tijd tot tijd werpen de belegeraars bommen en vuurpijlen in de stad, die daar echter weinig schade aanrigten.

Uit Weenen wordt gemeld, dat vorst Menchikoff uit Petersburg bevel heeft ontvangen, Eupatoria en Balaklava aan te tasten.

Men houdt thans de verklaringen van Rusland door den gezant te Weenen afgelegd voor opregt.

De Tweede Kamer van Beijeren heeft den 1 Februarij met 97 tegen 25 hare goedkeuring verleend aan een crediet voor het leger. Men weet, dat de regering 15 millioenen had aangevraagd.

In Spanje bij voortduring nog verwarring. Den 29 Jan. was in de Cortes aan de orde de vaststelling van den eersten grondslag der nieuwe grondwet en wel het punt rakende de volkssouvereiniteit.

De heer Rios Rosas vatte het woord op om te verklaren, dat hij het beginsel van nationale souvereiniteit verwerpt en dat de grondwet van 1845 door niemand verworpen zijnde thans in volle kracht is.

Deze vreemde leer, welke eene ontkenning is van het wettig en constituerend regt der Cortes werd met verwondering aangehoord.

De aandacht is in Spanje steeds gevestigd op de finantiële bronnen waarover de heer Madoz zal beschikken. Men schat de waarde der nog niet verkochte geestelijke goederen op 625 mil. francs; wat de gemeente goederen betreft, men schat die op 500 millioen. Men houdt het er voor, dat dit cijfer nog beneden de wezenlijke waarde is.

De *Gazeta* bevat eene circulaire van Espartero, waarin hij tot gematigdheid en orde aanspoort en voorts om al die maatregelen te nemen, welke de omstandigheden zullen voorschrijven ten einde den geregelden gang der belastingheffing te bevorderen, daar dit toch het eenigst middel is om in de behoeften van den staat te voorzien.

De hertog van Genua begint eenigzins te herstellen.

Het wetsontwerp tot goedkeuring van het tractaat met de Westersche mogendheden is reeds in de sectien der Sardinische kamer onderzocht.

Van de leden, welke aan dit onderzoek deel namen hebben zich 80 voor en 40 tegen dit wetsontwerp verklaard; de overigen bleven buiten stemming.

Men spreekt er van, dat Portugal een leger van 12,000 man op de been zal brengen, dat naar de Krim zal worden gezonden.

In Nieuw Grenada zegeviert de revolutionnaire partij. Het leger der regering heeft ook in Peru eene nederlaag geleden. Generaal Moran is door de revolutionnairen gefusilleerd geworden.

Te Valparaiso heeft een verschrikkelijke brand plaats gehad.

Er worden bij voortduring pogingen in het werk gesteld om de vrije vaart op de Amazone-rivier te verkrijgen.

ENGELSCHE POST.

Men leest in de *Economist*: De stemming van Maandag avond (der vorige week) is betreurenswaardig; want zij is niets dan eene concessie aan de klagten van buiten af. Het Lagerhuis, dat de leider en de regelaar van het nationaal gevoelen moest zijn, heeft in deze omstandigheden slechts de rol van echo vervuld. Het is natuurlijk, dat het land teleurgesteld is, en het is niet te verwonderen dat het eene enquête verlangt. Maar in de tegenwoordige omstandigheden, was het de pligt der wetgeving om tusschen beide te treden; zij moest beletten, dat eene redelijke verontwaardiging tot onredelijke handelingen leidde, en dat de natie in eene vlaag van wanhoop tot uitersten overging op een oogenblik dat onze veiligheid van onze voorzigtigheid afhangt.

De Kamer had tot het land moeten zeggen: wij waken voor de belangen van het land; wij zullen zien aan wie afkeuring of bestraffing toekomt, maar wij zullen voorzigtig en tegelijk regtvaardig zijn, zonder dat onze handelingen daarom minder krachtig zijn; de zaak is te gewigtig om met overijling te handelen.

In stede daarvan heeft de kamer zijne lastgevers misleid. Zij heeft hun eene enquête beloofd, wetende dat die geen plaats zal kunnen hebben; zij heeft een ministerie omvergeworpen op een oogenblik, dat er een krachtig bewind noodig is; zij heeft het leger verlamd op een tijdstip, dat men dit het meest noodig had.

Indien wij weldra een krachtig ministerie erlangen, en men de enquête, als onmogelijk zijnde, laat varen dan kan de crisis nog zonder groot kwaad te veroorzaken voorbijgaan.

Is dit niet het geval dan sidderen wij voor onze wapenen en de onderhandelingen, en alle die tot deze catastrophe aanleiding gegeven hebben zullen daarover te laat berouw gevoelen.

— De berigten omtrent de zamenstelling van een nieuw ministerie hebben op de fondsen veel invloed uitgeoefend. Toen men vernam, dat lord Derby bij de Koningin was ontboden daalden de geconsolideerden een half pct.

DUITSCHE POST.

De Burgemeester van Weenen Dr. de Seilling, Graaf Breda en Graaf Pergen zijn benoemd tot Leden van den Raad van Administratie der Fransche Societeit voor Industrie, waarvan voor Oostenrijk reeds een deel uitmaken de baronnen Sina, Erkeles en Pereira, en de heeren [illegible] dianer en Cajetan de Meijer. De raad moet zamengesteld zijn uit twintig leden, waarvan tien voor Weenen en tien voor Parijs. Wat de keuze van een president betreft, noemt men graaf Esterhazy of den prins van Schwarzenberg.

— Men zegt, dat de heer Baumgartner voornemens is af te zien van het voorzitterschap der Academie van Wetenschappen te Weenen, en om geheel en al tot het private leven terug te keeren.

— De senateur Rindu is benoemd tot burgemeester president van de vrije stad Hamburg, ter vervanging van den heer Dammert, overleden.

FRANSCHE POST.

Het Hof zal wegens het overlijden van HH. MM. de Koningin-moeder en de regerende Koningin van Sardinie, den rouw aannemen voor den tijd van een-en-twintig dagen; de elf eerste dagen den zwaren en de tien andere den middelbaren rouw.

— Z. M. de Keizer heeft aan verscheidene ambassadeurs eene audientie verleend.

— Bij een Keizerlijk decreet van 31 Januarij worden de regten op de buitenlandsche wijnen, welke in de Fransche kolonien worden binnengevoerd gebragt op 25 c. per hectoliter.

— De generaal Creuneville werd te Parijs verwacht.

— Men verneemt, dat de heer Legraveno, bisschop van Quimper overleden is.

— De beroemde Belgische schilder baron Gustave Wappers is benoemd tot officier van het legioen van eer.

— Eene brochure van Jouvenel, getiteld het testament van een republikein heeft tot verscheidene in hechtenisnemingen aanleiding gegeven.

— De heer Michel Lévy, inspecteur-generaal van de geneeskundige dienst bij het leger in het Oosten, is door den Sultan benoemd tot ridder der orde van de Medjidie, ter zake van zijne in Turkije bewezene diensten.

Binnenland.

's Gravenhage, 6 Februarij.

Het Stbl. n°. 8, bevat een Koninklijk besluit van 15 Januarij jl., tot nadere wijziging van dat van 8 Februarij 1849 (Stbl. n°. 6), houdende organisatie van het corps Ingenieurs van den Waterstaat. De inhoud van dit besluit is als volgt:

Art. 1. Met wijziging van het 5de artikel van het Koninklijk besluit van den 8sten Februarij 1849 (Stbl. n°. 6), wordt de uitzondering opgeheven voor de waarneming van de dienst in het 3de en 8ste district en zal, met ingang van 1 Januarij 1855, in elk district zijn een Hoofdingenieur.

Art. 2. Met wijziging van art. 6 van dat besluit, wordt, met ingang van 1 Januarij 1855, het getal van Hoofdingenieurs der tweede klasse bepaald op zes en het getal van de Ingenieurs der eerste klasse op dertien.

Art. 3. Het 9de artikel van dat besluit wordt gewijzigd als volgt:

Er is een corps van vaste of gewone opzigters, in vier klassen verdeeld en op belooningen, als volgt, vijftien opzigters van de 1ste kl. op *f* 1200 's jaars, twintig opzigters van de 2de kl. op *f* 1000 's jaars, veertig opzigters van de 3de kl. op *f* 800 's jaars, vijf en twintig opzigters van de 4de klasse op *f* 700 's jaars. Onze Minister van Binnenlandsche Zaken wordt tot de benoeming en aanstelling dier opzigters gemagtigd.

Z. M. heeft aan G. F. L. baron Rengers, gewezen Gouverneur der provincie Groningen, verleend een pensioen ten bedrage van *f* 4000 's jaars.

Z. M. heeft aan den heer mr. W. H. Roijer, op verzoek, eervol ontslag verleend als rijks-advocaat in Overijssel, onder dankbetuiging voor de door hem aan den lande bewezen diensten en behoudens aanspraak op pensioen; zijnde voorts bij hetzelfde besluit met de waarneming der betrekking van rijks-advocaat in de provincie Overijssel belast, de heer mr. G. Roijer, advocaat bij het provinciaal geregtshof te Zwolle.

Z. M. heeft eervol emeritaat met pensioen verleend aan de navolgende predikanten, als aan R. O. Aitton, predik. bij de Herv. gem. te Zevenbergen, D. Bruins, predik. bij de Herv. gem. te 's Graveland, D. A. Buijt, predik. bij de Herv. gem. te Nisse, P. C. Molhuijsen, predik. bij de Herv. gem. te Deventer, H. C. Straeter, predik. bij de Ev. Luth. gem. te Maastricht, en L. L. H. Gaukes, predik. bij de Herv. gem. te Baarn.

De buitenlandsche couranten zijn heden weder zeer laat aangekomen, en wel eenige oogenblikken vóór het afdrukken van dit No. onzer courant.

De *Moniteur* geeft verslag van de hartelijke ontvangst, welke prins Napoleon bij den Keizer is te beurt gevallen.

Eene nota in hetzelfde blad spreekt het gerucht tegen, dat in omloop was van de zending naar Weenen van onderscheidene speciale agenten.

Men zegt, dat de vertegenwoordiger van de Porte alleen volmagt ontvangen heeft, om aan de conferentien deel te nemen en die bij te wonen. Volledige volmagt zou hem dan eerst verleend worden wanneer de zaken verder gevorderd zijn.

* De Tweede Kamer der Staten-Generaal zal hare werkzaamheden hervatten op Dingsdag, den 13 Februarij aanstaande, des middags ten twee ure.

In de heden gehouden zitting van den gemeenteraad is o. a. 1o. ingekomen het gewijzigd ontwerp van algemeene politie-verordening, en is besloten daarover in de eerste zitting van Maart te beraadslagen; 2o. eene resolutie van Gedeputeerde Staten, houdende goedkeuring der verordening, omtrent den verkoop van buskruid enz., 3o. eene missive van den commissaris des Konings, ten geleide van een koninklijk besluit, waarbij het inzenden der rekeningen van de gesubsidieerde armen bij de begrooting verpligtend wordt gesteld. — Is dienvolgens besloten, aan het verlangen van Gedeputeerde Staten ten deze gevolg te geven; 4o. Is op een request van bewoners der westzijde van het Hofspui, tot verlegging der aardappelen- en vruchtenmarkt, besloten daarop voor als nog afwijzend te beschikken; 5o. Is bepaald, dat in de volgende zitting zal worden overgegaan tot het doen eener keuze voor de betrekking van beurtschipper op Schiedam; 6o. Is ingekomen een adres van onderscheidene ingezetenen, tot aanwijzing van een terrein ter oprigting van een bad- en waschhuis alhier; 7o. Is besloten eene gratificatie van *f* 200 over 1854 te verleenen aan den heer plaats majoor; 8o. Is aan den heer Dr. Hasselman ingevolge zijn verzoek, eervol ontslag verleend als gemeente geneesheer; 9o. aangenomen het adres aan Z. M. den Koning over den verkoop van buskruid, enz.; 10o. zijn de uitvallende regenten en regentessen voor het Burger-Weeshuis en Burger-Gasthuis herkozen; en 11o zijn de leden en plaatsvervangers voor de loting der Nat. Militie aangewezen.

Naar men verneemt, zullen er zoo door Z. M. als de overige leden der Koninklijke familie, benevens door vele aanzienlijken, gedurende dezen winter nog verschillende partijen gegeven worden.

* Naar men verneemt, zal door den heer de Belmont, minister-resident van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika bij het Nederl. Hof, den 22 dezer een luisterrijk feest gegeven worden.

* Vrijdag zal in het hôtel de Oude Doelen het tweede cassino plaats hebben.

* De voorstelling, die gisteren avond in den Franschen schouwburg alhier ten voordeele van de algemeene armen heeft plaats gehad, en die bestond uit de opéra comique le Pré-aux-Clercs, de vaudeville le Mari de la Veuve en eene intermède, heeft, na aftrek van de gevorderde kosten opgebragt eene som van *f* 342.55.

Het Stbl. no. 2, bevat een Koninklijk besluit van 15 Januarij 1855, houdende vernietiging van art. 37 van het Reglement van Orde voor de vergaderingen van den raad der gemeente Putten, omdat, dat artikel voorschrijft:

«Bij ziekte, afwezigheid of andere verhindering wordt de secretaris tijdelijk, uiterlijk zes maanden, vervangen, bij beslissing van den raad, of door eenen der ambtenaren van het gemeentebestuur aangesteld, of door eenen der wethouders, die zich dan door een klerk kan doen adsisteren;» en volgens art 23 *f* der gemeentewet het lidmaatschap van den raad onvereenigbaar is met de betrekking van ambtenaar, van wege het gemeentebestuur aangesteld, of daaraan ondergeschikt, behoudens de bevoegdheid van den burgemeester, de secretaris der gemeente is, om tevens lid van den raad te zijn.

Men leest het volgende in de *Nederlandsche Staats-Courant*:

Onder dagteekening van den 10—22 Januarij jl., meldt de Nederlandsche consul te Odessa dat bij hem van de bevelhebbers der Engelsche en Fransche zeemagt in de Zwarte zee mededeeling is ontvangen eener bekendmaking van den volgenden inhoud:

«In naam der Regeringen van Frankrijk en Groot-Brittannie:

«De ondergeteekenden, bevelhebbers der vereenigde zeemagt in de Zwarte zee, brengen, overeenkomstig de bij hen van hunne gouvernementen ontvangen instructien, bij deze ter algemeene kennis:

«Dat van den 1sten Februarij 1855 af, door eene voldoende Fransche en Engelsche scheepsmagt in staat van strikte blokkade zijn gesteld:

«De mond van den Dniester, de havens van Akerman, Ovidiopol, Odessa, al de havens gelegen tusschen de kaap van Otschakow en de landtong van Kinburn, daaronder begrepen Nikolajew en Kherson;

«De monden van den Bug en den Dnieper;

«De havens gelegen tusschen de landtong van Kinburn en kaap Tarkhan, daaronder begrepen de havens aan de golf van Perecop;

«De haven van Sebastopol;

«De havens gelegen tusschen kaap Aïa en den ingang der zeeëngte van Kertsch, met name die van Yalta, Aluschta, Sudak, Kaffa of Theodosia;

«De haven van Kertsch, de zeeëngte van Kertsch, de ingang tot die zeeëngte en al de havens aan de zee van Azow, met name daaronder begrepen de havens van Berdiansk, Taganrog en Arabat;

«De mond van den Don, de havens van Anapa en Sudsjuk:

«Tot op nadere kennisgeving zullen de havens van Eupatoria, Streletzka, Kamiesch, Kozatsch en Balaclava niet in deze blokkade begrepen zijn.

«Voorts wordt bij deze bekend gemaakt, dat alle maatregelen, gewettigd door het regt der volken en door de tractaten tusschen Z. M. den Keizer der Franschen, en H. M. de Koningin van Engeland en de onderscheidene neutrale mogendheden, zullen aangewend en ten uitvoer gelegd worden tegen alle schepen, welke beproeven mogten de bovenvermelde blokkade te schenden.

«In de haven van Kamiesch, 15 Januarij 1855.

«*De Schout-bij-nacht, Opperbevelhebber der Britsche zeemagt in de Zwarte zee*,
«E. LYONS.»

«*De Vice-Admiraal, Opperbevelhebber der Fransche zeemagt in de Zwarte zee*,
«BRUAT.»

De Fransche *Moniteur* van den 2den dezer deelt dezelfde bekendmaking mede en voegt er bij, dat door de bevelhebbers der geallieerde eskaders terstond de noodige maatregelen zijn genomen om tot de effectieve blokkade over te gaan zelfs nog voor den afloop van het aan de neutrale vlaggen toegestane uitstel.

Volgens een berigt van Z. M. gezant te Konstantinopel zijn aldaar gedurende de laatste zes maanden van 1854 aangekomen, regtstreeks uit Nederland, 12 Nederlandsche schepen, waarvan uit Amsterdam 6 met suiker, 2 met suiker en kaas, 1 met steenkolen, 1 met stukgoederen, en uit Rotterdam 1 met suiker.

Uit vreemde havens kwamen 16 Nederlandsche schepen als: uit Triëst 1, uit Civita Vecchia 1, uit de Krim 1, uit Ancona 1 in ballast, uit Antwerpen 2 met stukgoederen uit Hartlepool 1, uit New-Castle 2 met steenkolen, uit Londen 1 met suiker en stukgoederen, uit Syra 2, uit den Piraeus 1 met suiker, uit Gibraltar 1 in ballast en 1 met mondbehoeften, uit Smyrna 4 met suiker en mondbehoeften.

Naar Nederland vertrokken 8 Nederlandsche schepen, waarvan: naar Amsterdam 4 met lijnzaad, 1 met granen naar Delfzijl 1, naar Vlissingen 2 met lijnzaad. Naar vreemde havens vertrokken 23 Nederlandsche schepen: als: naar Cork of Falmouth 12 met lijnzaad, 2 tabak, naar Hull 2, naar Antwerpen 2 met lijnzaad, naar Smyrna 4, naar Gibraltar 1 in ballast.

Gedurende de eerste zes maanden van 1854 zijn te Salonika aangekomen 5 Nederlandsche schepen, waarvan: 1 uit Genua in ballast, 2 uit Amsterdam, 1 uit Rotterdam en 1 uit Dordrecht, aanvoerende 1550 vaten suiker.

Naar Nederland vertrokken geene, maar naar vreemde havens 5 Nederlandsche schepen, waarvan: naar de Dardenellen 1, in ballast, naar Cork of Falmouth 4, uitvoerende 27,005 kile tarwe en 9374 kile gerst.

Gedurende de laatste zes maanden van 1854 kwam te Salonika slechts 1 Nedealandsch schip uit Amsterdam met 136,030 kilogr. suiker, hetwelk in ballast vertrok naar Smyrna.

Blijkens eene van Z. M. consul te Alicante ontvangen mededeeling, is die haven gedurende het laatste halfjaar 1854 door 5 schepen onder Nederlandsche vlag bezocht geworden. Hiervan kwamen er van Barcelona 1 met ballast, van Bristol 1 met spoorstaven, van Iviza 1 met zout en van New-Castle 2 met steenkolen. Van deze vaartuigen vertrokken 2 naar Amsterdam met zout, matten, wijn saffraan, naar Rotterdam 1 met anijszaad, saffraan en matten, naar Hamburg 1 met tabak en naar Iviza 1 met rotting.

Gedurende hetzelfde tijdperk kwamen in de haven van Torrevieja 6 schepen onder Nederlandsche vlag aan, en wel 1 van Marseille 2, van Barcelona 2, van Genua 1 en van Messina 1, alle in ballast. Van deze vaartuigen vertrokken er 2 naar Pillau, 3 naar Memel en 1 naar Koningsberg, alle met zout. In de haven van Benicarlo kwamen 2 Nederlandsche schepen aan in ballast, welke beide naar Amsterdam vertrokken met wijn, hetgeen ook plaats vond met twee vreemde schepen. Te Valencia zijn twee schepen onder Nederlandsche vlag ingeklaard, komende respectievelijk van New-Castle met steenkolen en van Barcelona in ballast. Van daar vertrokken gedurende het laatste halfjaar 1854, 3 Nederlandsche schepen en wel naar Malaga 1 in ballast, naar Benicarlo 1 in ballast en naar Hamburg 1 met wijn.

De Rijn-Spoorweg heeft in de maand Januarij 1855 opgebragt aan reizigers *f*32745 aan goederen enz. *f* 14172,06
Totaal *f* 46917.06

Door de Nederl. Handelmaatschappij zijn bevracht de navolgende 15 schepen, voor Amsterdam: *Diligence*, kapt. L. Smit; *Oost-Indiër*, kapt. E. E. Mos; *Adelaar*, kapt. L. A. J. Boulet; *Admiraal Piet Hein*, kapt. L. Hazewinkel; *Louisa Maria*, kapt. D. Herderschee; *Doctrina et Amicitia*, kapt. P. Haagsma; *Theodora Machtelda*, kapt. D. Boelhouwer; *Catharina en Geertruida*, kapt. C. L. Knaudt. Voor Rotterdam: *Koophandel*, kapt. L. Crevecoeur; *Soerabaija*, kapt. A. M. Swarts; *Kaap Hoorn*, kapt. W. C. Kuijk; *Scheveninger*, kapt. K. D. Breuning. Voor Dordrecht: *Timor*, kapt. F. Agema. Voor Middelburg: *Marinus Willem*, kap. P. van Duin; *Susanna en Elizabeth*, kapt. C. Ouwehand.

Gisteren zijn bij uitspraak van het Prov. Geregtshof in Noordholland, in de zaak van de heeren Jhr. M. Salvador en S. Fongers de onderscheidene exceptien, overeenkomstig het requisitoir van het Openbaar Ministerie afgewezen, en de voortzetting ten principale gelast op 26 Febr. a. s. Van deze beslissing van het Hof en te gelijk van dezelfs arrest van schorsing van 13 Junij 1854, hebben de appellanten dadelijk ter griffie cassatie aangeteekend.

Den 2 Febr. is op de werf *de Hoop* van den heer T. J. Finkelenberg te Medemblik de kiel gelegd en de steven gerigt van een schooner brikschip genaamd *Tenna*, groot 128 last, onder het boekhouderschap van de heeren Spekman en Hullbrink te Amsterdam, bestemd voor de groote vaart op Suriname zullende gevoerd worden door kapt. J. C. Caspers, en in de volgende maand zal op bovengenoemde werf de kiel worden gelegd en de steven worden gerigt van een schooner brikschip genaamd *de stad Medemblik* groot 150 lasten voor dezelfde vaart bestemd en onder dezelfde boekhouderschap, zullende gevoerd worden door kapt. J. Visser.

Leijden, 5 Febr. Heden is alhier, tot doctor in de regten bevorderd de heer G. G. van Harencarspel, geboren te Elden, na openlijke verdediging van zene Diss. Jurid. Inaug. *Articulo V legis Continentis praecepta generalia legislationis*.

Leijden, 3 Febr. Op aanstaanden Donderdag, den 8 dezer, den Dies Natalis der Hoogeschool, zal de aftredende rector magnificus, de heer F. W. Krieger, zijne

betrekking nederleggen met het houden eene plegtige redevoering in het groot Audotorium en het rectoraat overdragen aan den hoogleeraar Mr. S. Vissering.

Meppel, 1 Febr. Heden is alhier overleden de persoon J. K., in den ouderdom van 83 jaren; doch het is niet alleen deze hooge ouderdom, die ons de pen doet opvatten, maar het is meer tengevolge, omdat de overledene zich een naam heeft gemaakt, die der vergetelheid niet spoedig, welligt nimmer zal ontrukt worden; immers hij is de stichter geweest van eene geheel nieuwe straat alhier, die dan ook den naam naar hem heeft bekomen; het is de welbekende Krakerij; eene straat of buurt, waarop Meppels ingezetenen zich wel niet veel mogen beroemen; want invaliden, liedjeszangers en dergelijke lieden meer, die in den lande onder allerlei bedrijf rondzwerven, vinden aldaar gewoonlijk hun toevlugtsoord; hoe het daar dikwijls toegaat, verbiedt ons de kieschheid verder over uit te weiden.

De woningen, in zijne lange reeks van jaren door hem aldaar gebouwd, zijn dan ook zeer talrijk; de meeste dagen zijns levens bragt hij met het onderhoud en gedurig opbouwen dezer woningen door; zelfs weinige dagen vóór zijn overlijden was hij aldaar nog werkzaam, ofschoon hij zich op twee krukken moest derwaarts begeven, tengevolge der jigt, die zijne beenen zoodanig verstramd had, dat hij niet meer gaan kon.

Men hoorde hem dikwijls zeggen: „ieder mensch kan rijk worden;" vlijt en ijver, naauw verbonden met overleg, spaarzaamheid en zuinigheid, hebben hem dan ook inderdaad een aanzienlijk vermogen geschonken; overigens kan men hem den naam, die op godsdienstigheid aanspraak mag maken, niet ontzeggen. *(N. D. Ct.)*

Ingezonden Stukken.

Mijnheer de Redacteur!

Wij mogen eene bijzonderheid, die misschien aan uwe aandacht ontsnapt is, niet zonder vermelding voorbij laten gaan; ze kenschetst te zeer de vaderlijke regering van het Ministerie van Hall en zijne zorg, dat de natie niet verhongere.

Wij weten allen wat er met de stoomboot *de Cycloop* gebeurd is, doch eerst onlangs hebben wij door uw blad vernomen, hoe de heer van Hall, gedurende eene tijdelijke afwezigheid van den Minister van Marine, had weten te bewerken, dat dat schip, in plaats van naar zijne oorspronkelijke bestemming, de kust van Guinea, naar Elseneur was gezonden geworden, om de naar Nederland (zegge Amsterdam) bestemde schepen met granen binnen te brengen. In de beweegredenen van de veranderde bestemming van dien bodem, willen wij ons niet verdiepen: of de hooge destijds bestaande graanprijzen, en het belang dat de eigenaren dier ladingen daarbij hadden om daarvan nog partij te trekken, dan wel misschien antipathie, tegen een zeker Rotterdamsch huis, daarvan de oorzaken zijn, willen wij in het midden laten. Wij zouden anders kunnen vragen, waarom niet andere handelsteden, welke toch even veel belang bij een bespoedigden aanvoer harer te wachten ladingen graan hebben, als de hoofdstad, daarover zijn geraadpleegd geworden? Men behoeft slechts de lijsten van de Sond en die van het Holsteinsche kanaal in te zien, om zich te overtuigen, dat aldaar *reeds toen ter tijde* meerdere schepen met graan lagen, naar Hollandsche havens bestemd, en welke gedeeltelijk daar *nog* liggen. Nu behoeft men niet te vragen, wie het rekening maken òf de eigenaren van de door *de Cycloop* gesleepte ladingen, òf zij, wier schepen zich thans nog in Denemarken bevinden. Geheel deze zaak herinnert weder aan den goeden ouden tijd, toen men het spreekwoord: „Paris c'est la France", ook op Amsterdam kon toepassen, een tijd, toen men gewoon was met een zeker „air de dedain" op de provincien, neder te zien, een tijd van ongelijkheid, doch dien wij weder met reuzenschreden te gemoet gaan. Doch dat willen wij daarlaten.

Wat wij UEd. wilden mededeelen is, dat op denzelfden tijd, waarop zoo vaderlijk gewaakt wordt, dat het Nederlandsche volk niet verhongere, op het voorbeeld van andere landen en op den aandrang van de zijde van den handel, eene wet wordt ingediend, om den vrijen invoer van granen tot 1°. Oct. dezes jaars te verlengen. Maar ziet deze wet werd uitgegeven op den 31 Dec. des vorigen jaars, het tijdstip, waarop de voorloopig toegestane vrije invoer weder verviel. Hoe zou men mogen verwachten dat daarin bepaald geworden was, dat de wet dadelijk in kracht trad. Maar steeds wordt daarover gezwegen, en het gevolg is, dat ze, krachtens art. 2 van de wet houdende algemeene bepalingen der wetgeving, eerst 20 dagen na hare dagteekening in werking treedt. Ten gevolge van dien wijzen maatregel moeten alle van den 1sten tot den 20sten Jan. ingevoerde ladingen òf in entrepôt worden opgeslagen òf, waar de eigenaren dat niet kunnen of willen, de regten volgens tarief worden betaald. Het eerste nu sleept kosten en moeite na zich, het laatste een verlies, waarop de imporeteurs niet hadden gerekend. Waar zij zich dat niet hebben willen getroosten, maar entrepôt hebben trachten te verkrijgen, om het graan zoo lang op te slaan, om het na den 20sten in consumtie te brengen, worden niet onbelangrijke verliezen geleden ten gevolge van den juist gedurende dat tijdstip plaats gehad hebbende achteruitgang van prijzen. Daar komt bij dat de buitenlanders, voor wier rekening granen zijn ingevoerd, hunne Hollandsche correspondenten bespotten, zeggende, in de bladen gelezen te hebben, dat de invoer vrijgesteld was, en zich niet te kunnen verbeelden, dat daarop, gedurende twintig dagen, eene uitzondering zoude worden gemaakt.

Wij willen de zaak niet slimmer maken dan zij is, en daarom gaarne bekennen, dat, zonder de aanhoudende tegenwinden in de eerste helft van Januarij, door een grooter aantal binnenkomende ladingen *de moeijelijkheden vrij wat hadden kunnen vermeerderen*; wij willen UEd. deze mededeeling alleen doen in verband met het uitzenden van de *Cycloop* en UEd. gevraagd hebben: hoe dat te rijmen?

Aan de eene zijde neemt men maatregelen om den invoer te bevorderen, aan de andere, om dien, zoo niet tegen te gaan, dan toch te bewerken dat de binnenkomende ladingen eenige weken of dagen moeten blijven liggen, voor in handen der verbruikers te kunnen overgaan. Voorzeker het nemen van zoodanige *tegenover elkander gestelde maatregelen* mag, op het oogenblik, dat de Natie verhongert, bij uitnemendheid gezegd worden, tot de *tegenovergestelde rigting* te behooren.

Groningen, 2 Febr. 1855. XX.

Aan de Redactie van *de Grondwet*.

Met algemeen genoegen heeft men, zoo ik vertrouw, in uw veel gelezen dagblad, de drie artikelen over het ontwerp der nieuwe postwet doorgezien, en ingestemd met den welverdienden lof aan den Minister van Finantien voor het ontwerpen van dusdanig concept. De vermindering van briefport, vooral van het tot hiertoe bestaan hebbend hoogste port van 15 c. is een prijselijk beginsel. De opmerkingen, of liever billijke en gegronde aanmerkingen aan het slot van het eerste en in het tweede en derde artikel gemaakt, liggen in den aard der zaak. Belemmering van den kleinhandel, door het *open* verzenden van rekeningen en facturen is onbestaanbaar en onbillijk te vorderen. Bij de goed uiteengezette punten heb ik niets beters te voegen. Het eenige, wat ik, door dit mijn schrijven, op het oog heb, is de verzending door den *boekhandel*, en het is mij voorgekomen, dat de vereeniging van boekhandelaars, ter voorkoming van het aannemen van art. 26, zich wel zal behooren te adresseren aan de Tweede Kamer, met aanwijzing van al de bezwaren, die, bij het aannemen van dat artikel daaruit onmisbaar zouden voortvloeijen.

Ieder boekhandelaar heeft in elke hoofdstad der provincie, zoo ik meen, en in Amsterdam het meest, zijn' correspondent, aan wien hij zijne commissie-goederen voor naastbijgelegene plaatsen zendt. In die paketten gaan gewoonlijk brieven van bestelling voor te leveren boekwerken, soms van gering, soms van groot getal. In het eerste geval, zou het eene verdubbeling van kosten en eene groote vermindering van voordeel zijn, bijaldien men verpligt werd, ter dadelijke verkrijging van het benoodigde, gebruik en alleen gebruik te moeten maken van de post. Het open afzenden van rekeningen en facturen zou mede, even als voor den handel eene openbaarheid aan wederkeerige geheimhouding der prijzen geven, die alles behalve gunstige resultaten zou opleveren. Tot nog toe heb ik dat belangrijke punt voor een onzer belangrijkste binnenlandsche handelstakken niet behandeld gezien in één uwer artikelen, en het is daarom, hoewel bij den boekhandel persoonlijk niet geïnteresseerd, dat ik heb geoordeeld daarop te mogen wijzen. De Minister schijnt hiervan onkundig gebleven te zijn, en toch vordert het handelsbelang van velen er de gezette overweging ten volle van.

Ter bereiking van dat gewigtige doel, zal het mij derhalve aangenaam zijn, wanneer UEd. aan deze mijne korte wenken in uw eerstvolgend nommer een plaatsje gelieve in te ruimen, noemende mij met achting

Uw bestendige Lezer.

Per Telegraaf.

Londen, 5 Februarij. Men denkt, dat het resultaat der pogingen van lord Palmerston tot zamenstelling van het ministerie heden aan det parlement zal worden medegedeeld en dat het nieuwe kabinet aldus zal zijn zamengesteld: lord Palmerston eerste minister, de heeren Gladstone, Sidney Herbert, lords Cranworth, Clarendon en Granville. Lord Grey heeft geweigerd deel uit te maken van het kabinet.

Lord Palmerston zal trachten zich van de ondersteuning der tories in het parlement te verzekeren.

Brussel, 6 Februarij. Berigten uit Czernowitz en Odessa dd. 1 dezer, deelen mede, dat de dooi aldaar ingevallen was, tengevolge waarvan de haven van ijs was bevrijd. Tien Oostenrijksche schepen zijn daarvan vertrokken.

Londen, 6 Februarij. De beide Huizen zijn gisteren avond vroeg uiteengegaan, zonder dat in de zitting eenige belangrijke mededeeling nopens de ministeriële crisis ontvangen is. Lord Palmerston heeft zich naar Windsor begeven. Een gerucht wil, dat de heer Herbert met het ministerie van binnenlandsche zaken en de heer Panmure met dat van oorlog belast zal worden.

Drie Engelsche generaals met eenige versterkingen waren te Konstantinopel aangekomen.

— Volgens andere berigten was de graaf Riverel te Konstantinopel aangekomen, om er de komst der Sardinische troepen te regelen.

Uit de Krim verneemt men, dat de troepen aan den generaal Canrobert verzocht hebben zijn ijver iets te matigen. Het hervatten van een algemeen vuur verwacht men ten spoedigste. Eupatoria wordt versterkt. Zoodra men daarmede gereed is, zal Omar-Pacha den verwachten veldslag leveren.

De Russen hebben zich op Simferopol teruggetrokken.

Marseille, 5 Febr. Alhier zijn berigten ontvangen uit Konstantinopel van den 29sten Jan., volgens welke Mehemet-Bey, zoon van Reschid-Pacha, Vely-Pacha als gezant te Parijs zal vervangen, welke laatstgenoemde tot gouverneur van Brussa benoemd is.

Van het oorlogstooneel verneemt men, dat de sneeuw nadeel toebrengt aan de aardewerken, en dat de herstellingen met ijver werden voortgezet. De derde Fransche divisie vervangt de Engelsche in de loopgraven; van laatstgenoemden bevinden er zich nog 11 á 12.000 voor Sebastopol; verschillende duizenden zijn er ziek. Duizend herstellende Engelschen en Franschen hebben zich weder bij het leger gevoegd.

Londen, Maandag 5 Februarij. ('s avonds.) Beide Huizen zijn weder verdaagd tot morgen.

Lord Palmerston heeft de taak op zich genomen een Whig-kabinet zamen te stellen.

De Globe meent de ministerieele krisis zoo goed als geëindigd te kunnen beschouwen, daar lord Palmerston volgens dat blad, ongetwijfeld de hem opgedragen taak zal volbrengen, en een kabinet vormen, dat grootendeels uit de afgetreden ministers zal bestaan.

Admiraal Berkeley heeft verklaard, dat de haven van Balaklava zich thans in voldoenden staat bevindt.

Advertentien.

225ste Nederlandsche Staats-Loterij.

2e LIJST. 5e KLASSE.

Uitgekomen hooge prijzen:

No. 4513 *f* 1000.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM 6 Februarij 1855.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**	Pct.	
Ned. W. Schuld.	$2\frac{1}{2}$	$61\frac{5}{16}$ $\frac{7}{16}$ $\frac{3}{8}$	*Hope* 1798/1816	5	
Dito Certificat. .	3	$73\frac{1}{2}$	Dito 1828/1829	5	
Dito Dito . .	4	$90\frac{5}{8}$ $\frac{11}{16}$	Cert. 1831/1833	5	$82\frac{3}{4}$
O. I. Leening. .	4		Dito Dito	$4\frac{1}{2}$	
Amort. Syndic.	$3\frac{1}{2}$		Dito *Hope* . . .	4	$76\frac{1}{8}$ $\frac{1}{4}$
Hand.-Maats. .	$4\frac{1}{2}$		Dito *Stieglitz* .	5	$74\frac{3}{4}$ $\frac{7}{8}$
Belgie.			Dito dito 5e Ser.	4	
Certificaten. . .	$2\frac{1}{2}$		Dito 1854 . . .	5	$81\frac{3}{8}$
D° *Rothschild* .	$2\frac{1}{2}$	$49\frac{5}{8}$	Inschr. Assig. .	6	
Frankrijk.			Certific. dito. .	6	
Obligatiën . . .	3		**Polen.**		
Spanje.			Obligatiën . . .	4	
Nieuwe	1	$17\frac{3}{4}$	**Oostenrijk.**		
Dito Buitenl. .	3				
D° Binnenl. °/m.	3	$31\frac{1}{16}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{1}{16}$	Metalliek . . .	5	$62\frac{3}{8}$ $\frac{9}{16}$
Bew. Sp. Com.		$4\frac{1}{2}$	Dito bet. Amst.	5	74 $\frac{1}{8}$
Amort. Schuld.			Dito Nation. .	5	$65\frac{7}{16}$
Portugal.			Dito 1847 . . .	$2\frac{1}{2}$	$81\frac{13}{16}$
Londen nieuwe.	3	$38\frac{1}{16}$ $\frac{1}{8}$	Dito 1851/1852	$2\frac{1}{2}$	$81\frac{13}{16}$
Dito uitgest . .	4				

Braz. bij Roths p. s. 500. 5 pct. 98; dito te Lond. 1843 5 pct. $97\frac{3}{4}$; Mexic., te Lond. 3 pct. $20\frac{1}{4}$, $\frac{9}{16}$; dito Onb. $20\frac{1}{4}$, $\frac{9}{16}$; Gren., te Lond. Onb. $5\frac{7}{16}$, $\frac{1}{2}$; dito Uitg. $3\frac{1}{8}$.

Onze fondsenmarkt leverde heden in geene der genoteerde effecten iets meldenswaardig op.

FRANKFORT, Maandag 5 Februarij. Metalliek 5 pct. 65; Spanje binnenl. 1 pct. $17\frac{5}{8}$; Wissel op Londen 116; dito Parijs $93\frac{1}{2}$; dito Weenen 94.

LONDEN, Maandag 5 Februarij. Consols op t. $91\frac{3}{8}$, $91\frac{1}{2}$; N. Mexic. 3 pct. 21, $\frac{1}{8}$, 21, $\frac{1}{4}$; Peru N. $4\frac{1}{2}$ pct. $70\frac{1}{2}$; Gren. Uitg. $5\frac{3}{4}$; Spanje 1 pct. $17\frac{3}{4}$, 18; dito 3 pct. buit. $36\frac{1}{2}$; dito Certific. $4\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$; dito Passive $4\frac{7}{8}$, $\frac{3}{8}$; Russen $4\frac{1}{2}$ pct. 90, 89; Holl. 4 pct. 92, 92; dito $2\frac{1}{2}$ pct. 62, 62; Turksche leening $76\frac{1}{4}$.

PARIJS, Maandag 5 Februarij. Fr. $4\frac{1}{2}$ pct. 95; dito 3 pct. 67.70; Sp. binn. 3 pct. $30\frac{5}{8}$; O. Metall. $82\frac{1}{2}$

WEENEN, Maandag 5 Februarij. N. Metall. $82\frac{1}{2}$; Leen. $103\frac{1}{2}$; Nat. Leen. $85\frac{3}{4}$; Bankactien 1008; Lombard. $99\frac{1}{2}$; Zilver 27; Wissel op Londen 12.19; dito op [illegible] 148.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.